

מ"ת (ירושלים) 11577-02-25 - מדינת ישראל נ' מוסטפא דאר כליל

מ"ת (ירושלים) 11577-02-25 - מדינת ישראל נ' מוסטפא דאר כליל מחוזי ירושלים

מ"ת (ירושלים) 11577-02-25

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נ ג ד

מוסטפא דאר כליל

בית המשפט המחוזי בירושלים

[09.02.2025]

כבוד השופט נתנאל בנישו

עו"ד שי זיגמן

ע"י ב"כ עוה"ד קובי קמר

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

נגד המשיב הוגש כתב אישום, המייחס לו נשיאה והובלה של אקדח וכן נשיאה והובלה של מחסנית ריקה. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 28.1.25, נסע המשיב יחד עם אחר מביתו בג'אבל מוכבר לכיוון הכפר יאטה. במהלך הנסיעה, נשא המשיב על גופו את האקדח האמור וכן מחסנית ריקה.

ב"כ המבקשת מפנה לראיות, מהן עולה כי האקדח נתפס על גופו של המשיב. עוד מצוין ב"כ המבקשת כי העבירה

המיוחסת למשיב מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית, כאשר הפסיקה קבעה כי בעבירות מסוג זה הכלל הוא מעצר מאחורי סורג ובריח ורק בנסיבות חריגות יורה בית המשפט על שחרור. לטעמו, בענייננו לא מתקיימות נסיבות חריגות

כאמור.

ב"כ המשיב אינו חולק עם עצם העובדה כי האקדח נמצא על גופו של המשיב, כשהוא נמצא בכיס מעילו, עטוף בגרב. עם זאת, חולק הסנגור על קיומה של ידיעה אצל המשיב כי האקדח נמצא במקום האמור. לטעמו, עצם החזקת נשק על ידי המשיב בידעו אינה מתיישבת עם נסיבותיו האישיות, אדם ללא עבר פלילי, בעל עבודה מסודרת, מצב כלכלי טוב, נשוי, שאשתו בהיריון. הסנגור מתאר את נסיבות הנסיעה של המשיב וחברו ליאטה, לשם ניחום אבלים, נסיבות העולות גם מדבריו של המשיב בחקירתו. עוד טוען הסנגור כי בשל מצבו הכלכלי ובשל נסיבות נוספות, המשיב מושא לקנאה. על רקע האמור, סבור הסנגור כי יש אפשרות ממשית שהאקדח הושלל במעילו של המשיב ללא ידיעתו.

עוד טוען הסנגור כי נסיבות העבירה קרובות לעבירת החזקת נשק בלבד, וכי מתקיימות במקרה זה שורה של נסיבות המצדיקות שחרור בחלופה. כך הוא מצייין כי האקדח הוחזק ללא תחמושת, ומבלי שיש ראייה לרצון לעשות בו שימוש. עוד מדגיש הסנגור כי משפחתו של המשיב נורמטיבית.

לנוכח האמור, מבקש הסנגור לשחרר את המשיב לחלופת מעצר אשר תקבע על ידי בית המשפט, כאשר בני משפחתו יכולים לשמש כמפקחים.

כאמור, אין מחלוקת של ממש באשר לקיומן של ראיות לכאורה, ולו באשר ליסוד העובדתי של העבירות. הדברים אף עולים מדו"חות פעולה של השוטרים שהשתתפו במעצר ובחיפוש שהביא לתפיסת האקדח, מתוך כיס פנימי במעיל אותו לבש למשיב.

על ידיעתו של המשיב בנוגע להימצאות הנשק, ניתן להסיק ממקום תפיסתו. ההנחה המתקבלת על הדעת בשלב זה של ההליך, היא שהחזקת אקדח בכיס פנימי של המעיל מלמדת על ידיעה.

לאור האמור, טענותיו של המשיב, המבקשות לסתור את ההנחה העולה מהימצאות הנשק כאמור, מקומן להתברר בהליך העיקרי.

בדומה, לא מצאתי אחיזה בראיות לטענות הסנגור על אודות החשש כי הנשק הושלל אצל המשיב.

באשר לעילת המעצר, החוק קובע חזקת מסוכנות סטטוטורית בנוגע לעבירות המיוחסות למשיב (ראו ס' 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה מעצרים) התשנ"ו-1996).

מעבר לכך, פסיקת בית המשפט העליון אכן קבעה כי בשל המסוכנות הטמונה בעבירות נשק לעומת העבירה בה עסקינן, הכלל הוא מעצר ממשי, גם אם לעולם נדרש בית המשפט לבחון נסיבות אינדיבידואליות וקיומה של חלופה (ראו לדוגמה: בש"פ 250/21 מדינת ישראל נ' פרוך (פורסם בנבו, 31.1.21) וכן בש"פ 248/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2.2.20).

במקרה דנן, גם בהתחשב בעברו הנקי של המשיב וביתר הנסיבות שפורטו על ידי סנגורו, לא התרשמתי כי מתקיימת חלופה אפקטיבית העשויה לאיין או לצמצם משמעותית את המסוכנות הנלמדת ממעשיו. החזקת נשק מהסוג שהוחזק והובלתו במרחב הציבורי, מלמדת על מסוכנות שאינה מאפשרת שחרור לחלופה כאמור.

לנוכח האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. החלטה זו מהווה צו מעצר.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ה, 09 פברואר 2025, במעמד הצדדים.